

свое-то изданіе на паметници-тѣ отъ глагольска-та писменность.

§. 5. Въ начертаніе-то на глаголица-та, както са-види отъ представена-та въ § 3-й таблица, господствува или просто съединеніе на търкаленца съ просты чърты, или просто преобръщанье на готова вече буква: тѣй напр. ѡ ѡе преобрънѣта ѱ, ѧ — преобрънѣта Ѫ, ѥ — преобрънѣта э и друг. т., а нѣкои начертанія ясно показватъ, че тѣ сѣ писаны отъдесно налѣво — като напр. э, ѡ, ѣ, ѧ, э, Ѫ, ѧ, и ѧ.

Но коя отъ древни-тѣ азбуки послужила въ образецъ за глаголица-та, до сега не ѡе ѡоще наздраворѣшено: ни на ѡедного отъ учены-тѣ изслѣдователи не ѡе ѡоще поработила честь-та да връхлѣти доро за нити слѣдѣ за туй. Наистина, отдѣлны-тѣ ѡ буквы иматъ подобны на себе-си въ другы-тѣ алфавиты, но сходства на отдѣлны буквы може да са-найдѣтъ сѣкадѣ, ако са-употреби усилие: тѣй ꙗ прилича на рѣна *) аг, е — на преобрънѣта палмирска beth и друг. так. Но сходство-то на отдѣлны буквы, а не на сичка-та азбука или на по-голѣма-та ѡ часть, не довожда до вѣренъ домыслъ за коя-годѣ азбука, която да бы послужила за начало и основа на глаголица-та и да бы была въ таквози близко сродство съ нея, както грѣцка-та съ кирилица-та. Шафарикъ, като са-чуди сѣ правилно-то развитіе на глаголскы-тѣ буквы изъ два ѡелемента — отъ простъ крѣгъ и права линія чрезъ искусственно тѣхно раздробяванье, сплитанье и о-

*) Руническа зовѣтъ нѣкаква-си скандинавска азбука.